



Harmadik éve, hogy a Ficánka napközi megszervezi a zenepedagógiai képzését, amelyet már a Hargita megyei szaktanfelügyelő felkérésére megyei szintre is kiterjesztettek. Székelyudvarhelyen, Gyergyószentmiklóson és Csíkszeredában több mint kétszáz óvónő vett részt **Balogh László** egri zenetanár továbbképzőjén a múlt héten.

Mivel az idei módszertani téma az Esélyteremtés a művészetek eszközeivel, a tehetséges gyerekek és a differenciálás, vagyis az egyéni képességeknek megfelelő tevékenységszervezés áll a mostani képzés középpontjában – mondta **Antal Csilla**, a szervező Ficánka napközi igazgatója.

Az óvónők énekeltek, táncoltak, zenéltek, hogy saját bőrükön tapasztalják a játékokat.



Ki tudná ezt a dalt szolmizálni? – kérdezte Balogh László a kivetítőn megjelent kottára mutatva. Egy óvónéni nyújtotta a kezét, aki nagyon jól megoldotta a feladatot. Később többen bátorságot

kaptak, és vállalták a szereplést. Egyre bonyolultabbá vált a feladat, kézjelekkel, betűjelekkel kellett dalolni, végül közösen, szöveggel énekelni, mellé a ritmust tapsolni.

A differenciálás lényege épp ez – mondja a képzést tartó tanár, mindenki egyenként bekapcsolódik a tevékenységbe a képessége és tehetsége szerint.

Apropó, tehetség!

A tehetségek felismeréséhez kaptak szempontokat az óvónők. Ajánlatos figyelniük a problémás gyerekekre, nemcsak azért, mert idegesítőek lehetnek, hanem azért is, mert a tehetséges gyerekek kevésbé tudnak alkalmazkodni, inkább egy adott területen kimagaslóak a képességeik.

Az általános értelmesség megléte mellett a tehetséges gyerek szimbólumokat és szimbólumrendszereket használ, kíváncsi, korai nyelvi fejlődés, jó memória és koncentrációs képesség jellemzi. Az érzelmi jellemzők közé a fejlett igazságérzet, a humorérzék, az érzelmi intenzitás, a sok energia, szoros kötődés, élet és halál értelmének felfogása tartozik – tudtuk meg.



Az óvónőknek arra kell figyelniük, hogy a tehetség gyakran rejtekezik, nem áll az első sorban, és hogy a képesség meg a teljesítmény nem ugyanaz. A tehetséges gyerekek gyakran rosszul teljesítenek bizonyos területeken. A tehetséggondozásban fontos, hogy a családi és intézményi háttér összhangban legyen, a pedagógusok egyeztessenek a szülőkkel és fordítva, illetve **Czei Endre**

szerint a sorsfaktor is játszik abban, hogy felnőtt korára géniusszá válhat-e valaki, vagy sem. Fontos, hogy jókor legyünk jó helyen.

Az óvodapedagógusoknak elsősorban azt kell szem előtt tartaniuk, hogy az óvodáskor csupán alapozó időszak ebből a szempontból, a legtöbb, amit tehetnek, hogy az érzelmi fejlődést biztosítják a tehetség, az egyéniség kibontakozásához. Különösen a szociálisan hátrányos helyzetű gyerekek esetében érvényes, hogy a személyiségfejlődésre nagyon kell figyelni. Hiteles, gyengéd, elfogadó, pozitív – a helyes pedagógusi attitűd elemei. A gyerekekkel törődni kell, és játszani engedni.